

ת"פ 4749/01 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-4749 מדינת ישראל ני' פלוני

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

באישור המאשימה, עזה"ד מיטל סטי נוכחים:

באישור הנאשם, עזה"ד קרון בלס

הנאשם בעצמו

מתרגמן לשפה הטיגרית

גזר דין

התמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). כמפורט בהכרעת הדיון, ועל בסיס הראיות והניסיוקים המפורטים בה, נקבע כי ביום 29.12.2017 לערך, בשעה 22:00 לאחר, בבitem, לآخر ויכוח בין הנאשם למתלוונת, החל הנאשם לגדוף את המתלוונת ותקוף אותה שלא כדין בכר שדחף אותה וסילק אותה מבitem. בנסיבות אלו, ישבה המתלוונת על המדרגות מחוץ לבית וחיה למועד המשטרה. לאחר מכן כשנכנסה המתלוונת חזרה הביתה תקוף אותה הנאשם בנוכחות בתה בת ה-7 והכה בה באמצעות מטען האופניים, ובכך גרם לה לחבלה של ממש בדמות המטומה במצח ראשה.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המגנים שנפגעו מביצוע העבירה, וטענה כי יש ליתן משקל לחומרה לכך שהאלימות הופנתה נגד מי הייתה בת זוגו של הנאשם, לנגד עיניה של בתם הקטינה. עוד הפנתה לנזק שנגרם למתלוונת מהתחת הסוללה החשמלית בראשה וכן לפוטנציאל הנזק בהקשר זה. בנוסף, לכך שהנאשם לא הורע מפניהת המתלוונת למשטרה ותקוף אותה בעת שזו חיכתה להגעת השוטרים. לאור המפורט עתרה ב"כ המאשימה לחייבת מתחם ענישה שנע בין 8 ו-18 חודשי מאסר, והגישה פסיקה.

3. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשם לא נטל אחריות על המעשים בגין הורשע, איןנו מבין את חומרתם ואת הפגיעה במתלוונת ובבתם המשותפת, לכך שאינו עבר כל הליך טיפול, ולצד זאת לחלוּף הזמן, ולכן הוא נעדר עבר פלילי, וטענה שיש למקם את עונשו בחלק העליון של השלישי התחתון של מתחם הענישה ולגזר עליו

מספר חדש מססר בפועל לצד מססר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוונת. עתירת המאשימה היא כי אמנע מלקובע את עונשו של הנאשם למססר בדרך של עבירות שירות, תוך שהפנתה להנחיית פרקליט המדינה שכותרת "ריצוי מססר בעבודות שירות על ידי נתן זר" (הנחיה מס' 9.11 מיום 14.7.2020).

4. **עתירת ב"כ הנאשם** היא לביטול הרשותה הלאמתה עלולה להביא לשילילת יתרה שהייתה בארץ, ולפגוע בהמשך תעסוקתו במקומות העבודה מסוימים. לחופין, אם לא תתקבל עתירתה לביטול הרשותה, טענה הסגנורית כי המתמחם הראי בנסיבות הוא ממססר על תנאי ועד תקופת מססר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, וכי על עונשו של הנאשם להיקבע בתחתיתו למססר צופה פni עדיף בלבד.

5. ב"כ הנאשם צינה שהנאשם שווה בארץ מכוח אשרת שהיה בגין היותו פלייט מריאתראה, לאור סכנות חיים בארץ מוצאו. כמו כן הפנתה לכך שהנאשם נעדר הרשותות קודמות, אף לא נטען כי ביצע כל עבירה בהמשך התקופה הארכואה מאז ביצוע העבירה בגין הורשע בתיק דן. עוד הפנתה לכך שהנאשם היה עצור בהמשך כ-10 ימים, וחתך תנאים מגבלים משך תקופה ממשוכת של 2-3 שנים וחצי. בנוסף לכך, במשך שנה, מאז שחלה המתלוונת בكورونا, בתם המשותפת של הנאשם והמתלוונת מתגוררת עם הנאשם והוא נשא בנטל גידולה, בקרוב עתידה הבת לשוב להיות במשמרות משותפת של המתלוונת והנאשם, ועל הנאשם יהיה לשלם מחזונות. לטענתה, עונש שימנע ממנו בעודה יפגע ביכולתו לעשות כן. לדבריה, המתלוונת אינה חששת מהנאשם, הקשר הזוגי ביניהם הסתיים, ורצונה הוא כי יוטל עליו עונש צופה פni עדיף בלבד בשל חששה שלא יוכל לעבוד ולשלם מחזונות כנדරש.

6. ב"כ הנאשם הפנתה לחופין הזמן מאז ביצוע העבירות, וטענה שהעובדת שמשך התקופה הנאשם לא ביצע כל עבירה היא אינדיקציה אובייקטיבית לכך שהוא מצוי בתפקיד נורטטיבי וuber הליך של שיקום עצמו. בהקשר זה טענה כי בשל העובדה נתון זר נמנעת ממנו אפשרות השתלב בשיקום תוך הפליטו, וביקשה שעוניין זה ישקל בעת גזירת דין. לבסוף טענה כי יש למת משקל למחדלי החקירה שנפלו במקרה זה ונדרנו בהכרעת הדין, ולהתחשב בהם בעת גזירת עונשו של הנאשם.

דברי הנאשם

7. הנאשם מסר כי הוא בלבד בארץ ואין מי שיעזר לו, הוא מפרנס את עצמו ואת בתו, והוסיף **"זה לא שרצתי מישו שאני אורשע על זה"**.

סוגיות הרשותה

8. בכלל, הליך משפטו של אדם בגין שהוא פלייט יסתהים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חrieg בשל נסיבות מיוחדות וויצוות דופן. על פי החלטת כתוב (ע"פ 96/2003 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הנסיבות של שני תנאים עיקריים: האחד, אם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקירה על הרשותה, אולי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, האם הרשותה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. על ההגנה מונח הנטול לשכנע, כי במקרים המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פni שיקולים אחרים. ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), ע"פ 16/9893 **אסנת לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11, וע"פ 3255/14 **ביתון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015)).

9. בرع"פ 3589/14 **ЛОХОН Н' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי החלטת כתוב, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המצדק רק במקרים חריגים ויצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי

לנאהם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאהם גם במקום בו הנאהם נעדר עבר פלילי. ראו גם רע"פ 5479/19 לוי נ' מדינת ישראל (25.8.2019), רע"פ 18/619 בז'ינסקי נ' מדינת ישראל (1.3.2018) ורע"פ 17/2323 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017).

10. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וkonkretit לעתידו או שיקומו של הנאהם מההרשה תליה גם בנסיבות הנאהם ויתר נסיבותיו יש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893 לאופר נ' מדינת ישראל, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, וטרם החלטה סופית יש אף לאזן, בסוג של מקבילות כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען לנאהם וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאהם ונסיבותה (ובלבד שהמדובר בסוג העבירה ונסיבות המאפשרים יותר על הרשותה), לבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאהם מן הרשותה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול הרשותה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 15-03-24457 גוטמן נ' מדינת ישראל (15.8.2015) פסקה 69, ככל שמשעי העבירה חמורים יותר כך נדרש פגיעה Konkretit ומוחשית יותר ולהיפך.

11. בראוי המספרת הנורמטיבית הכללית שלועל, בוחנתי את עתירת ההגנה לביטול הרשותה הנאהם. ביחס לסוג העבירה שבביצועה הורשע הנאהם ולנסיבות ביצועה, במקרה דנן עסקין בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג שנסיבותה מלמדות על רף חומרה לא מבוטל (ה גם שאינו גבוה ביותר). במשוויו המתוארים בכתב האישום פגע הנאהם בערכים מוגנים שעוניים שלמות גופה, נשפה, כבודה וביטחונה של בת הזוג ושמירה על החלשים מפני נחת זרועם של החזקים. חשוב לציין כי אלימות בטור המשפחה נתפסת כבעלת חומרה מיוחדת המחייבת באופן רגיל עינויה מרתיעה. חומרת הנסיבות במקרה זה עולה מכך שהנאם והמתלוונת היו נשואים בעת האירוע, ומכך שלאחר שדחף הנאהם את המתלוונת אל מחוץ לביתם המשותף והיא נכנסה חזקה לבית, לא חדל הנאהם או התעשה, כי אם תקף אותה באמצעות סוללת האופניים החשמליים, וגרם לה להמתומה במצב. חומרת המעשה אף מתעצמת נוכח ביצוע המעשים לעניין בתם המשותפת של השניים.

12. לצד המפורט, וכנסיבה ממתנת במידת מה, יש לתת את הדעת לגילו הצעיר יחסית של הנאהם בעת ביצוע העבירה, כבן 26 שנים, ה גם שאין מדובר בגיל שהוא על גבול הקטינות, ולכן שראשתו של האירוע ספרנטנית ולא מתוכננת, וקדם לה ויכוח בין הצדדים. בנוסף, ומביילו למעט מחומרת מעשי ופוטנציאלי הנזק לצדם, החבלה למתלוונת הייתה שתחילה שתחיה שתחיה יחסית ולא הצריכה טיפול רפואי.

13. דרך המלך בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג היא הותרת הרשותה על כנה, וזאת בניסיבות המתוארות במידת הפגיעה בערכים המוגנים כמו בעוניינו. רק לאחרונה שב בית המשפט העליון והציג את החומרה שצד העבירה הנדונה וחסיבות ההרתעה לצידה (ע"פ 375/22 מדינת ישראל נ'osal (10.2.2022) (להלן: "ע"פosal"). אולם, מעין בפסקה עולה כי קיימים מקרים בהם גם בסוג זה של עבירה נמנע בית המשפט מהרשעה בנסיבות מתאימות, ובמקרים מיוחדים אף תוך הגשת הדרישה לנזק קונקרטי. יחד עם זאת משדרך המלך בעבירה הנדונה היא להרשותה עינויה מחומרה ומרתיעה כאמור,ברי כי באופן רגיל, על מנת שהיא מקום לשקל את ביטול הרשותה, על ההגנה להציג נזק קונקרטי ממשי לעתידו או לשיקומו של הנאהם, המוכיח היבט בריאות.

14. נזק מהסוג הנדון לא הוצג ואף לא הוצגה כל ראייה לקיומו, וטענת ההגנה לפיה יש מקום להורות על ביטול הרשותה הנאהם לאור פגיעה פוטנציאלית באשרת שהיא בישראל ובתעסוקתו ב"מקומות עבודה מסוימים", נטען באופן כללי ולא כל ביסוס ראוי. ברי כי לא די בכך כדי להצדיק ביטול הרשותה בנסיבות, גם אם מדובר בעבירה ראשונה וחריגה בגין חיו של הנאהם, ומביילו להתעלם מנסיבות חיו והתמודדותו המורכבות. אמנם מאז ביצוע העבירה חלפו כ-4 שנים, ולא ניתן לומר שהנאם ביצע עבירות נוספות, עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאם לא נטל

אחריות למשו או הביע צער וampionshipה כלפי המתלוונת. היעדר ההפנמה של חומרת מעשו והעדר החרטה ניכרים בדבריו לעונש לאחר שלא נטל אחריות לביצוע העבירה והורשע לאחר שמיית ראיות, ולפייהם: "זה לא שרצתי מישeo שאני אורשע על זה".

15. השאלה הן הנسبות, אף לא ניתן לקבל את טענת הסגירות לפיה עצם העובדה שהנאשם לא עבר כל עבירה נוספת במשך התקופה מאז ביצוע העבירה מעידה על כך שהנאשם עבר "שיעור עצמי". טענה זו לא יכולה לעמוד, ואין בה כדי לספק. גם אם היליכי שיקום אינם זמינים לנ廷נים זרים השווים בישראל, במרקחה הנדון, לא ניתן או בסיס כי הנאשם ביקש להשתתף בהליך שיקומי והדבר נמנע ממנו. כאמור, הנאשם אף אינו מפניהם את חומרת מעשו או מתחרט עליהם. בנסיבות אלה, אף אין מקום לדין נרחב בסוגיות שיקום נתנים זרים בעת דין בעניינו של הנאשם.

16. לאחר ש שקלתי את כלל המפורט ואף נתתי דעתם למווצה של הנאשם והוא פליט מאրיתראה, נסiba שהודגשה על ידי הסגירות בטיעונה קרלוונטי לבקשת ביטול הרשותה במרקחה זה, על יסוד הנימוקים שלעיל, אינני מוצאת להורות על ביטול הרשותה של הנאשם.

גזרת עונשו של הנאשם

17. אשר **למתחם הענישה**, בתמצית, וכפי שצין לעיל, הנאשם פגע במידה לא מבוטלת בערכים המוגנים לשלם גופה, נפשה, כבודה וביתחונה של בת הזוג ושמירה על החלשים מפני נחת זרוועם של החזקים. חשוב לציין כי אלימות ב תוך המשפחה נתפסת כבעלת חומרה מיוחדת חמיחיבת באופן רגיל ענישה מרתעה. בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007.10.11) צינה כב' השופט פרוקצ'יה:

"**מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים** העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרוו יחס של אהבה, האמונה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוונות הם גדולים כshedover באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגשנותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיעוד האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למחלת קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשרה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חרסי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

18. נסיבות ביצוע העבירה מפורטות בפרק הדן בביטול הרשותה, וממלדות על מידת פגיעה לא מבוטלת, גם אם איננה ברף גבוהה ביותר בערכים המוגנים.

19. כאמור, פסיקת בית המשפט העליון מהעת האחורה שבה ומדגישה כי יש לנקט בנסיבות ענישה מרתעה ומחמירה בעבירה מהסוג הנדון, על מנת למגר את תופעה מכוערת ומקוממת זאת, ולאחר הקשי הרבים בחשיפת העבירה המבוצעת פעמים רבות בדلت אמותו של התא המשפתי (ראו ע"פ וסל). השאלה הם פני הדברים, וכשהענישה הנווגת מדגימה פעמים רבות בסוג זה של עבירה עונש של מאסר ولو לתקופה קצרה (בנסיבות מתאימים

לראצוי בעבודות שירות), אין בדי לקבל את עתירת הסגירות לקביעת עונש של מאסר על תנאי בחתימת מתחם הענישה (ראו בשינויים המחויבים בקשר לנסיבות ולתקופות המאסר בחתימת מתחם הענישה רע"פ 3463/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2015), ת"פ 15-09-842 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.1.2020), וכן ת"פ 20-02-62882 והפסיקה המצוetta שם). זאת גם אם קיימים מקרים בהם נקבע עונש מסווג זה, או צזה לצד של"צ בחתימת המתחם. כאמור, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלה הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשבצם העבודה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין הומכרים בעמדתו מלבדה כי אין מדובר במידד מדויק (ע"פ 3877/13 **ג'אבי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15).

בראoner נ' מדינת ישראל (20.07.2015) (20.07.2015)).

20. נכון המפורט, מתחם הענישה ב מקרה זה יקבע בין תקופת מאסר בת מספר חדשים, אותה ניתן לרצות במקרה מתאים בעבודות שירות, בין 12 חודשים מאסר בפועל.

21. **אשר לעונש הקונקרטי לנאשם**, במקרה הנדון, על אף עתירת הנאשם לטעות לפחות לא מתחם העונש לאור הליכי שיקום, כפי שפורט לעיל, איני מוצאת כי הנאשם השתקם, גם לא "שיעור עצמי", וזאת לא באופן המצדיק חrigga לפחות לא מתחם הענישה.

22. גם בעת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי את העבודה שה הנאשם הוא בן 27, עבר פלילי, פלייט מרירטראה אשר מתגורר בארץ מכוח אשרת שהיא, על הקושי הבורר שבכך, ולצד זאת את העבודה שלא נטל אחירות על מעשיו או הביע חרטה, אף לא לאחר הכרעת הדין, כשבדבורי האחרון בחר לומר כאמור "זה לא שרצו מישהו שאני אורשע על זה". מובן כי הנאשם רשאי היה לעמוד על חפותו וענין זה לא יזקף לחובתו. יחד עם זאת קיים קושי לקבל את הטענה לפיה הנאשם השתקם ב"שיעור עצמי" כ שאלה הם פנוי הדברים. נתתי דעתך לדברי הסגירות לפיהם מאז שחלתה המתלוונת בكورونא בשונה האחרון הייתה ביתו בטיפולו המלא, וכך שגם הזוגיות עוד, וכן לדבריה לפיהם המתלוונת חשש שיגזר על הנאשם משבקרוב היא עתידה לקבל משמרות על ביתם יהיה על הנאשם לשלם מזונות.

23. בעת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי גם את התקופה בה היה הנאשם במעצר אחריו סורג ובריח (החל מיום 29.12.2017 ועד ליום 8.1.2018) וכן כי היה נתון תחת תנאים מגבלים תקופה ממושכת מאוד (החל מיום 8.1.2018 ועד ליום 6.7.2021) אז גם לא עבד. בנוסף, נתתי דעתך למחדל החקירה הנוגע להיעדרו של החפש (כבל ומטען) שנטען שבאמצעותו תקף הנאשם, שכן אף אינדיקטיה בתיק החקירה לכך שchipשו אחרים.

24. לאור כל המפורט, מצאתי לגוזר את עונשו של הנאשם קרוב מאוד לחתימת מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי מרתייע ופיקוי למתלוונת, בפרט לאור חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, העדרו של עבר פלילי, ומשך התקופה הממושכת בה היה נתון תחת תנאים מגבלים, אף תקופה מעצרו, וחיף היעדר חרטה והפנמה מצדיו.

25. אשר לאופן ריצויו עונש המאסר שייגזר על הנאשם, שקלתי את עתירת המאשימה לכך שעונש המאסר ירוצח מתחמי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות לאור הנחית פרקליט המדינה שכותרתה "ריצוי מאסר בעבודות שירות על ידי נתין זר" (מס' 9.11), אך אינני מוצאת לפחות. כפי שצוו בהנחיה עצמה, בית המשפט הוא זה שבסמכותו לקבוע את האופן בו ירוצח מאסר שנגזר על נאשם, גם במקרים בהם מדובר בנtinyos זרים, ועל הממונה על עבודות השירות לבחון התאמת האינדיבידואלית של אותו נאשם לביצוע עבודות שירות (ע"פ 17/8881 **פלונית נ' מדינת ישראל** (11.6.2018)). במקרה זה נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות על ידי הממונה על עבודות השירות ואני סבורה כי העבודה שהמדובר הוא נתין זר צריכה לשלו ממנה אפשרות זו, תוך הפליטתו ביחס לאחרים. זאת בפרט משהנתהם מעולם לא ריצה עונש של מאסר והוא ללא עבר פלילי, לאור גילה של העבירה שנעבירה בשנות 2017 כאמור, כמשמעותו שווה הנאשם הארץ ואני נתון במעצר, וכן בשם לב לכך שעלו לככל את בתו

.26

אשר על כן, יגزو על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במרכז يوم כפר שלם, רח' ששת הימים 26 בתל אביב. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו ביום 04.05.22 בשעה 8:00 במקדמת מחוז מרכז. הובירה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתרכו שינויים במקום ושבות העבודה.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עברית אלימות כלפי גופו של אדם.

ג. פיצוי בסך 500 ₪ למתלונת שפרטיה יועברו למצירות על ידי המאשימה. לאור הפיצוי שנפסק והעונש הכללי שנגזר, אני נמנעת מהשתתף קנס. ככל שקיים כספים בפיקדון בגין זה או בהלכי המעצר הקשורים, ישולם הפיצוי מתוך הפיקדון הקיים והיתרה תושב לנאשם בכפוף לכל מניעה על פי דין. ככל שלא קיימים כספים בפיקדון או לא ניתן להשתמש בהם, הנאשם יפקיד את הפיקדון עד ליום 24.04.22.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

المزكيات تعبر عنك جزء الدين لممونة على خدمات الخدمة

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, במעמד הצדדים.